6 வென்றது தமிழே!

அறிமுகம்

சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறை பேராண்மை மிக்கவன். அவன் காலத்தில் சோழ நாட்டை ஆண்டவன் தமிழ்ப் பற்று மிக்க செங்கணான். சோழனுக்கும் சேரனுக்கும் கழுமலத்தில் போர் நடைபெற்றது. சோழன் வென்றான். தோற்ற சேரனைக் குடவாயிற் கோட்டத்துச் சிறையில் வைத்தான்.

கழுமலப்போரில் சோழனின் வெற்றியைச் சிறப்பித்துப் பொய்கையார் களவழி நாற்பது பாடினார். அவர் விரும்பியவாறே, பாடலைக் கேட்டுப் பெருமகிழ்வு கொண்ட செங்கணான் சேரனைச் சிறையினின்று விடுவித்தான்.

காட்சி - 1

இடம் : அரசவை

உறுப்பினர் : சோழன் செங்கணான், அரசவைப் பெருமக்கள்.

கட்டியங்காரன் : பொன்னித் திருநாட்டு மன்னர் பெருமான் சோழப் பேரரசர் செங்கணார் அரசவைக்கு எழுந்தருள்கின்றார்.

(சோழன் செங்கணான் பெருமிதமாக நடந்து வந்து அரியணையில் அமர்கிறான்.)

செங்காணன் : அருந்திறல் கொண்ட அமைச்சரே! ஐம்பெருங் குழுவினரும் எண்பேராயத்தினரும் எமது எண்ணத்தை அறிவரோ?

அமைச்சர் : இப்போதே அறிவிக்கிறேன் மன்னவா! பெருமக்களே! சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறை இறுமாந்து அரச நெறியிலிருந்து மாறுபடுகின்றான். நம்மரசர் தண்ணளி கொண்டு அனுப்பிய திருமுகத்துக்கும் அவன் இன்று வரை மறுமொழி ஏதும் அனுப்பவில்லை. மேலும் சேரர் எல்லையில் உள்ள நம் சோழ வீரர்களுக்குத் தொல்லை பல செய்துள்ளான். அவனை இவ்வாறு விட்டுவிட்டால் பின்னர் நமது வளநாட்டிற்கெதிராகப் போர் தொடுக்க முயலுவான். முள்மரத்தை இளைதாகக் கிள்ள வேண்டும். ஆகவே, சேரமான் மீது போர் தொடுக்க நம் மன்னர்

எண்ணுகிறார். அந்த எண்ணத்தை உங்கள் ஆய்வுக்கு விடுகின்றேன். சிந்தித்துச் சிறந்ததொரு முடிவைத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

(அவையினர் தங்களுக்குள் பேசிக் கொள்கின்றனர்.)

ஒருவர் : மன்னர் மன்ன! வாழ்க நும் கொற்றம்! எண்பேராயத்தினர் உமது முடிவை ஒருமனதாக ஒப்புகின்றனர். என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மற்றொருவர் : வேந்தர் கொண்ட கருத்திற்கு ஐம்பெருங் குழுவினரும் ஒருமனத்தராய் ஒப்புதல் தெரிவிக்கின்றனர்.

செங்கணான் : சேரன் மீது படை எடுப்பதிலே யாருக்கும் மன வேறுபாடு உண்டோ?

(சிறிது அமைதி)

சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறை மீது படையெடுப்பதென இவ்வவை முடிவு செய்கிறது. படைத் தலைவரே! நமது போர் வீரர்களின் அணி வகுப்பினை நாளையே யாம் காண்போம். அதற்குரிய ஏற்பாட்டினை விரைந்து செய்யும். அமைச்சரே எட்டு நாள்களுக்குள் சேரன் உரிய மாற்றம் உரைக்காவிடில் கழுமலத்திலே படையுடன் சந்திக்கும் படி ஓலை அனுப்பும், பொறுத்திருப்போம், வேறுவழி இல்லை என்றால் சேரன் மீதுபோர் தொடுப்போம்.

படைத் தலைவர் : அப்படியே செய்கிறேன் மன்னவா!

காட்சி - 2

உறுப்பினர் : சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறை, அரசவையினர்

காவலன் : சேரர் பெருமானே! வணக்கம். சோழ நாட்டுத் தூதுவர் வாயிலில் தங்களது இசைவை எதிர்பார்த்துக் காத்துள்ளார்.

இரும்பொறை : வரச்சொல்!

தூதுவன் : மலைநாட்டு மன்னா! பொன்னி வளநாட்டுக் காவலனின் வணக்கம். இந்த ஓலையைத் தங்கள் பால் சேர்ப்பிக்கப் பேரரசர் செங்கணாரின் ஆணையைத் தாங்கி வந்துள்ளேன். இதோ!... (ஓலைச் சுருளை நீட்டுகிறான்)

இரும்பொறை : அமைச்சரே! ஓலையை வாங்கி உரத்துப்படியும் அவையினர் செய்தியை அறியட்டும்.

அமைச்சர் : (அதை வாங்கிப் படிக்கின்றார்) சேரமன்னன் கணைக்கால் இரும்பொறைக்குச் சோழப் பேரரசர் செங்கணான் விடுத்த திருமுகம். நட்பு மறந்து செயல்படும் உமக்குத் திருத்திக் கொள்வதற்குரிய வாய்ப்புகளை இருமுறை அளித்தோம். ஏற்கவில்லை. யாம் சீற்றங்கொள்ளக்கூடிய செயல்களை மேலும் மேலும் செய்து வருகின்றீர். மண்ணாசை கொண்டு அரசுக்குக் கேடு சூழுவதால் இன்றிலிருந்து எட்டாம் நாள் கழுமலத்தில் எமது படையுடன் காத்திருப்போம். உறவுக்குப் பாலமா, அல்லது தினவெடுத்த தோள்களுக்குத்தீனியா என்பதை நீரே தெரிவு செய்யும்.

இரும்பொறை : சேரனுக்கு இனவுணர்வு பற்றி யாரும் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. நட்பை இணையான மாமன்னன் என்ற அளவில் கோர வேண்டும். அதை விடுத்து அதிகார மிரட்டலுக்கு ஒரு போதும் சேரன் பணியமாட்டான். எப்போதும் போருக்குச் சேரநாட்டவர் பின் வாங்கியதில்லை என்பதை இப்பாரே நன்கறியும், தூதனே! சோழன் விடுத்த திருமுகத்திற்குச் சேரன் தரும் மாற்றம் இது. கழுமலத்தில் சோழன் குறித்த நாளுக்கு முன்னரே வில்லவன் படையுடன் காத்திருப்பான் என்று சொல், நீ போகலாம்.

தூதுவன் : நல்லது வேந்தே! வருகின்றேன்.

(வணங்கி நீங்குகின்றான்)

காட்சி - 3

இடம்	:	சோழனது அரசவை
உறுப்பினர்	:	அரசவைப் பெருமக்கள்
கட்டியங்காரன்	:	கழுமலத்தில் சேராத சேரரை வென்ற மாமன்னர் செங்கணார் வருகிறார், வருகிறார்.

(கைகால்களில் விலங்குடன் சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறையைக் காவலர் இருவர் அழைத்து வருகின்றார்கள்.)

செங்கணான் : சேர மா மன்னரே, பெரும் ஆரவாரத்துடன் வரவேற்க வேண்டிய உம்மைக் கைகால்களில் விலங்கிட்டு வரவேற்பதற்கு யாம் வருந்துகின்றோம்.... ம்ம்ம்... என் செய்வது? இம்முடிவை நீரே விரும்பி ஏற்றீர்!

இரும்பொறை : (கடுமையாக) இருக்கலாம். வாழ்வும் தாழ்வும் உலகியலில் காணப்பெறும் அன்றாட நிகழ்ச்சி ..... எம்மை அழைத்து வரவேண்டிய காரணம்?

செங்கணான் : உம்மை மறந்தீர்! உமது எல்லைகளை மறந்தீர்! எம்மிடம் நட்பு பாராட்டாது எம்மையே பகைத்தீர்! ஒரு நாட்டின் மன்னனாகிய நீர் அரசியலில் நடைமுறையைக் கூடவா மறந்து போக வேண்டும்? தெரிகின்றதா ஏனிங்கு வந்துள்ளீர் என்பது?

இரும்பொறை : உரிமை விழைவு கொண்டது குற்றமா?

செங்கணான் : அது எப்படிக் குற்றமாகும்? உரிமை விழைதல் குற்றமன்று வரம்பு மீறி மற்றவர் உடைமையைக் கொள்ள விழைந்தது தான் குற்றம். மாபெருங் குற்றம். அமைச்சரே! நெறி மறந்த சேரருக்கு அவரது செயலை நினைவூட்டுக.

அமைச்சர் : பெருமக்களே! சேரவேந்தர் மண்ணாசையால் பகைமை கொண்டு சோழ நாட்டுப் பெருங்குடி மக்களுக்குக் கேடுகள் பல செய்துள்ளார். நமது மேற்கெல்லையைக் கைக் கொள்ள நினைத்து அங்கு வாழும் நம் மக்களுக்குத் தொல்லைகள் செய்தார் சேரமன்னர் என்னும் குற்றத்தைச் சோழ நாட்டு மக்கள் சார்பில் அவர்மீது அரசு சுமத்துகின்றது; எல்லைப்புற ஊர்கள் பல அவரால் கொள்ளையிடப்பட்டன; பல நெருப்பின் வாய் விழுந்தன;

திசைக் காவல் வீரர் பலர் அவரால் சிறையிடப்பட்டுள்ளனர். நம் மன்னர் பெருமான் விடுத்த நட்பாற்றலையும் அவர் எள்ளி நகையாடினார் எனத் தெரிகின்றது. அவரது போர் வெறிச் செயலால், உயிரிழப்பும் பொருளிழப்பும் ஒருங்கே ஏற்பட்டுள்ளன.

ஒருவர் (எழுந்து) : அரசே! அமைச்சரின் கருத்தை இந்த அவை ஒப்புகின்றது.

செங்கணான் : இரும்பொறையே, இதற்கு நீர் கூறும் அமைதி ஏதும் உண்டா? (சேரன் தலைகுனிந்து நிற்கின்றான்.) ஏன் வாயடைத்துப் போயிற்று? செய்த குற்றங்களை நீரே ஒப்புக்கொள்கின்றீர் என்பதற்கு உமது அமைதியே சான்று!... இணக்கத்தை விரும்பிய நட்பு நாட்டின் மீது போரைத் திணித்தீர். விளைவு, வெற்றி எமக்கு! உயிரிழைப்பை யாரும் மீட்டுத்தரல் இயலாது. ஆனால் பொருளிழைப்பை எம்மால் ஈடு செய்ய முடியும். எமக்குற்ற பொருள் இழப்பை உமது நாட்டு வருவாய் மூலம் நாம் பெறும்வரை எமது சிறைச்சாலையே உமக்குற்ற பெரு பெருமாளிகை .... உம்... அழைத்துச் செல்லுங்கள்.

(அப்போது புலவர் பொய்கையாரை வாயிற்காவலன் அழைத்து வருகிறான்.)

பொய்கையர் : மூவேந்தருள் நடு நாயகமே! தமிழரின் பெருமையை உலகெங்கும் பரப்பிய சோழர் குலத் திலகமே! வாழ்க! பொன்னியாற்று மணலினும் பன்னாள் இந்நிலவுலகில் மன்னுக!

செங்கணாண் : மிக்க மகிழ்ச்சி ஐயா, தாங்கள் யார்?

பொய்கையார் : செங்கண்ணரே, யாம் ஒரு தமிழ்ப் புலவன்.

செங்கணான் : (அவர் அருகு சென்றவாறே) புலவர் பெருமானே! வருக வருக! உமது வரவால் யாம் மகிழ்கின்றோம்......

அமைச்சர் : அரசே! நம்மால் சிறைப்படுத்தப்பட்ட சேரமான் இரும்பொறையின் உயிரனையர் இப்புலவர்! பெயர் பொய்கையார் என்பதாகும்.

செங்கணான் : (வியந்தபடி) பொய்கையாரா? தங்கள் புலமை நலத்தை அறிவோம். இன்று தங்களையே அறியும் வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்கு யாம் அளவற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

பொய்கையார் : வளவர் பெரும! பெருந்தகைமை கொண்ட நினக்கும் என்னுயிர் அனையான் சேரமானுக்கும் கழுமலத்தில் நடந்த போரைப் பற்றிக் கேள்வியுற்று அங்கு விரைந்தேன். களத்தைக் கண்டேன். எனதுளத்திலே தோன்றியவற்றை நாற்பது தை நீர் உவந்தேற்றுக்கொள்ள வேண்டுகின்றேன்

(ஏட்டுச் சுவடியை நீட்டுகின்றார்.)

செங்கணான் : (அதனைப்பெற்றுச் சில பாடல்களைப் படித்துவிட்டு) தமிழும் களங்காச் சென்றதோடல்லாமல் யாம் மகிழ எம்மீது களவழி நாற்பதைப் பாடிய நல்லிசைப்புலவரே! நீவிர் விரும்பி வந்த பரிசை யாம்தர விழைகின்றோம்!

பொய்கையார் : நன்று காவல! யாம் விரும்புவது, உம்மிடம் நான் கேட்கும் பரிசு... பரிசு...

செங்கணான் : புலவரே! தயங்காமல் கேட்கலாம்! தமிழுக்கு மறுப்பே கிடையாது.

பொய்கையார் : மறுக்க மாட்டாய் என்று தெரியும். அதனால்தான் நம்பிக்கையோடு வந்துள்ளேன். தமிழ் வரலாற்றில் என்றும் வாழப்போகிற யாம் பாடிய ‘களவழி நாற்பது’ பாடலுக்கும் ஒரே பரிசாகக் கணைக்காலிரும் பொறையைச் விதெலை செய்ய வேண்டுகின்றேன்.

செங்கணான் : அவ்வளவுதானே! படைத் தலைவரே! சேர மாமன்னரைச் சிவிடு செய்து வேந்தா் என்னும் எல்லாச் சிறப்புகளோடும் அவைக்கு அழைத்து வருக. புலவர் பெருமானே; சேரரைச் செருக்களத்தில் போரில் கொண்டோம். தாங்கள் தமிழ்ப் பாடலால் கொண்டீர்!

பொய்கையார் : செங்கண் இளமாலே! உமது சிந்தை வாழ்க! உமது செயலுக்கு நன்றி கொற்றவ, நன்றி!

செங்கணான் : செந்தமிழ்ப் பெருந்தகையே! எனது கழுமலப்போர் வெற்றியைப்பற்றிக் களவழி நாற்பது’ கவிதை பாடிய தங்களுக்கல்லவா யான் நன்றிகூற வேண்டும். (படைத் தலைவர் சேரனை அவைக்கு அழைத்து வருகின்றார்.) சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறையே! புலவர் பொய்கையார் ‘களவழி நாற்பதால் எம்மை வென்று விட்டார் இல்லை இல்லை “ எம்மை வென்றது தமிழே” அதுதான் உண்மை. நீர் இப்போது எம் விருந்தினர்.

முன்போன்று இனி உமது நாடு சென்று உரிமையுடன் ஆட்சி புரியலாம்!

சேரன் : (புலவரைத் தழுவிக் கொண்டு) புலவர் பெருந்தகையே! தாங்கள் என்பாற் கொண்ட அன்பிற்கு என்ன கைம்மாறு செய்யப் போகிறேன்?

பொய்கையார் : இரும்பொறை! வருந்தாதே! நீ... 'தமிழ் வென்ற பரிசு!' ஆமாம்... முத்தமிழ் வென்ற பரிசு! தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் உள்ளவரை நீடு புகழுடன் நீ வாழ்வாயாக!

அரும்பதங்கள்

திருமுகம்	-	ஓலை / கடிதம்
எண்பேராயம்	-	எட்டு பேர் கொண்ட ஒரு சபை
விழைவு	-	விருப்பம்
தண்ணளி	-	இரக்கம்
கொற்றம்	-	வீரம்
இசைவு	-	உடன்பாடு
இளைதாக	-	முளையிலே

கிரகித்தல் பயிற்சி

1. *"களவழி நாற்பது" எனும் நூலைப் பாடிய புலவர் யார்?*

2. *சோழமன்னன் சேரனுக்கு எதிராக போர் தொடுத்தமைக்கான காரணங்கள் யாவை?*

3. *சோழன் செங்கணான் சேரனை விடுதலை செய்தமைக்கான காரணத்தை விளக்குக.*

4. *பொய்கையார் சோழனை எவ்வாறு வாழ்த்தினார்?*

மொழித்திறன் விருத்திச் செயற்பாடு

1. "போரின் விளைவுகள்" குறித்து உரையாடல் ஒன்றை எழுதுங்கள்.

2. போர் சம்பந்தமான பழந்தமிழ்ப் பாடல்களைச் சேகரியுங்கள்

3. "வென்றது தமிழே" நாடகத்தை உங்களது ஆசிரியரின் உதவியுடன் பயின்று மேடையேற்றுங்கள்.

4. "போரும் சமாதானமும்" எனும் தலைப்பில் உரையொன்றை நிகழ்த்துங்கள்.

மொழி வளம்

இணைமொழிகள்

ஓசை ஒருங்கிலான இரு சொற்கள் இணைந்து பொருட் செறிவுடையனவாக வழங்கும் போது அவை இணைமொழிகள் எனப்படும். இத்தகைய சொற்கள் மக்களின் பேச்சு வழக்கிலும் எழுத்து வழக்கிலும் பொருள் விளக்கத்துக்காக தொன்று தொட்டு பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

அக்கம் பக்கம்	-	அருகருகே
அங்கும் இங்கும்	-	பலபக்கமும்
அல்லும் பகலும்	-	நாள்முழுவதும்
அரைகுறை	-	முற்றுப்பெறாமை
அமளி துமளி	-	ஆரவாரம்
அற்ப சொற்பம்	-	மிகக் கொஞ்சம்
ஆறஅமர	-	அமைதியாக
இன்பதுன்பம்	-	சுகதுக்கம்
இங்குமங்கும்	-	எல்லாப் பக்கமும்
இடைக்கிடை	-	இடைவிட்டு
ஈவிரக்கம்	-	மனக்கசிவு
உண்டுடுத்து	-	அனுபவித்து
உள்ளும் புறமும்	-	எல்லாவிடத்தும்
உயர்வு தாழ்வு	-	ஏற்ற இறக்கம்

ஏடாகூடம்	-	தாறு மாறு
ஏறக்குறைய	-	கிட்டத்தட்ட
ஓடி ஆடி	-	முயற்சியுடன்
ஓய்வு ஒழிவு	-	இளைப்பாறி
கண்டதுண்டம்	-	சின்னாபின்னம்
கட்டித்தழுவி	-	இறுக அணைத்து
கிட்டத்தட்ட	-	ஏறக்குறைய
சண்டை சச்சரவு	-	அடிபிடி
சந்து பொந்து	-	மூலை முடுக்கு
சாக்கு போக்கு	-	வீண்காரணம்
தடல் புடல்	-	ஆரவாரம்
தங்கு தடை	-	இடையீடு இன்றி
துணிமணி	-	உடுபுடைவை
நரைதிரை	-	வயோதிபம்
நாடுநகர்	-	தேசம்

பயிற்சி

உங்கள் பிரதேசங்களில் பேச்சு வழக்கில் உள்ள இணைமொழிகளைச் சேகரியுங்கள்.

இலக்கணம்

தெரிநிலை வினைமுற்று

காலம், செய்பவன்(கர்த்தா), செயல் என்பவற்றை வெளிப்படையாகக் காட்டும் வினைச் சொற்களே தெரிநிலை வினைமுற்றுக்கள் எனப்படும்.

உதாரணம்:-
- நடித்தான்
- படைத்தாள்
- சமைக்கிறான்
- உதவுகிறாள்
- அழுவான்
- சிரிப்பாள்

தெரிநிலை வினைமுற்று ஒரு வாக்கியத்தில் பயனிலையாக வரும்.

உதாரணம்:-
- ◎ அவன் நடந்தான்
- ◎ நான் நின்றேன்
- ◎ அவள் வாசித்தாள்
- ◎ நீ எழுதினாய்

தெரிநிலை வினைமுற்று காலத்தை வெளிப்படையாக காட்டும்.

உதாரணம் :-

◎	உண்டான்	-	இறந்தகாலம்	உணர்த்தியது
◎	வருகிறாள்	-	நிகழ்காலம்	உணர்த்தியது
◎	அழுவார	-	எதிர்காலம்	உணர்த்தியது

குறிப்பு வினை

குறிப்புவினை என்ற பாகுபாடு பழந்தமிழ் மொழி அமைப்பை அடிப்படை யாகக் கொண்டது
திணை, பால், எண், இடம், என்பவற்றை வெளிப்படையாக காட்டி **காலத்தை மட்டும்** குறிப்பாகப் புலப்படுத்ததுவன குறிப்பு வினை எனப்படும்.

(உ+ம்) அவன் நல்லவன்
நான் பெரியவன்
இவன் கரியவன்

தற்காலத்தில் தமிழில் குறிப்பு வினைப்பாகுபாடு அவசியமில்லை
(உ+ம்) நான் நல்லவன்
அவன் கெட்டவன்

இவ்வாறே பயன்படுத்துகிறோம்.